

1851-09-03

AFSENDER

N. F. S. Grundtvig

MODTAGER

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Arkivplacering:

Mappe 15 nr. 19

DOKUMENTINDHOLD

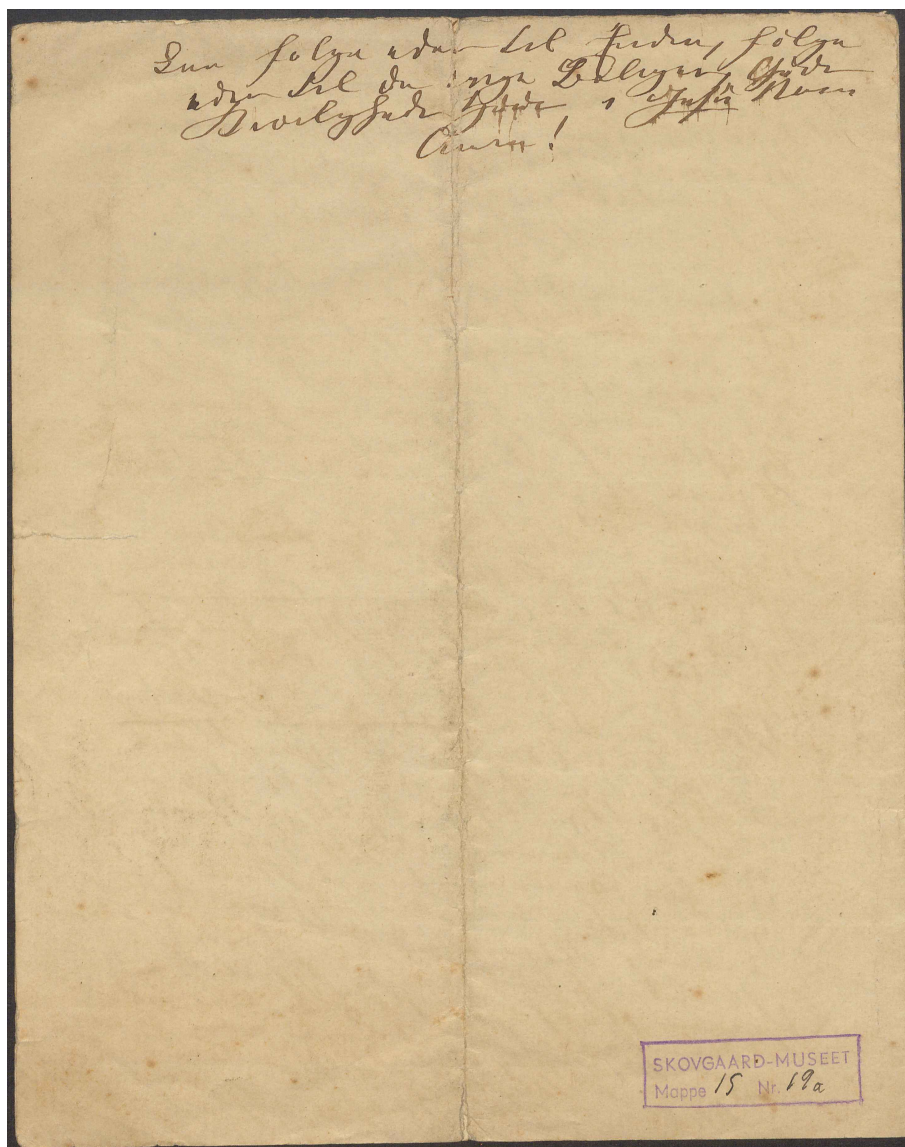
Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

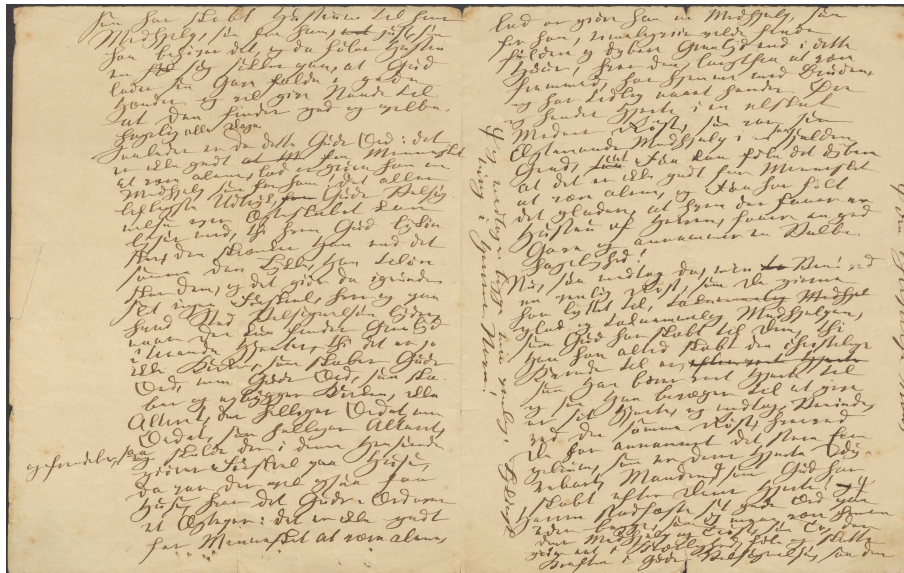
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

(afskrift)

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 15 Nr. 19-6

Kære venner! De kender og tror det ord, som vi har hørt fra begyndelsen: Gud Herren sagde: det er ikke godt for mennesket at være alene, lad os gøre ham en medhjælper som for ham! De kender og tror det, og der kan da intet ord være, De hellere end dette skulde ønske at høre idag, i den højtidelige stund, da De for Guds åsyn, rækker hinanden samfundets højre hånd, på med Guds hjælp at være hinandens medhjælper i mørke som i lyse dage; thi når vi på vor Bryllupsdag troende tilegne os dette Guds ord, da er det en himmelsk besæjling på vor ægte pagt og en himmelsk lyfsigkning til vor ægteskab, da modtager manden sin hustru dem, en gave af Guds hånd hvortil han højlig trænger forda Gud selv har set og sagt, at det er meget godt for mennesket at være alene, og da er han sikker på, at gaven svarer til trængen, fordi det er den sørgede gode Gud, hjerte-kenderen, som har skabt hustruen til hans medhjælper (~~for ham~~) just som han behøver det, og da føler hustruen sig sikker på, at Gud lader sin gave falde i gode hænder, og vil give sin nåde til at den findes god og velbehagelig alle dage.

Saledes er da dette Guds ord: det er ikke godt for mennesket at være alene, lad os gøre ham en medhjælper (for ham) det aller lifligste trostrøye Guds velstand over ægteskabet kan lyses med, ti hvem Gud lykønsker den skænker han med det samme den lykke, han tilvænker dem, og det gør da i grunden slet ingen forskel hvor og på hvad sted velsignelsen lyder, når den kun finder genlyd i troende hjerter, thi det er jo ikke kirken som skaber Guds ord, men Guds ord som skaber og opbygger kirken, ikke alteret der helliger ordet, men ordet som helliger alteret og fremdeles, så - skulde der i dem henseende gøres forskel på huse, da var der vel også på huse, hvor det Guds ord over et ægtepar: det er ikke godt for mennesket at være alene, lad os gøre ham en

medhjælp (hun for ham) muligvis vilde finde
fuldere og dybere genlyd end i dette hus, hvor den
langt fra at være fremmed, har hjemme med
bruden og har tidlig nået hendes øre og hendes
hjærte i en elsket moders røst, som var sin egne,
mands medhjælp, i en så sjælden grad, at få kan føle
det dybere, at det er ikke godt for mennesket at være
alene, og få har følt det gladere, at hvem der får en
hustru af Herren, får en god gave, og annammer en
velbehagelighed. Nu, så modtag da min ven, ved
en venlig røst som De gerne har lyttet til, glad og tak,
nemmelig medhjælpen, som Gud har skabt til Dem,
ti han har altid skabt den kristelige kvinde til os
som han (^{bærer} ~~fører~~) vort hjærte til, og som han bevæger
til at give os sit hjærte, og modtag veninde ved ~~den~~
samme røst, hvorved De har annammet det store
evangelium, som er Deres hjærte dyrebart,
~~manden~~, som Gud har skabt efter Deres hjærte.
Og modtag begge min venlige lykønskning
i Herrens navn. Herren stadfæste sit gode
ord på eder begge, så I må være hinandens
medhjælp og trøst, som to der gør et i kærlig-
hed; føle og spætte kraften i Guds velsignelse
så den kan følge eder til enden, følge eder
til de evige boliger. Guds kærligheds hus i
(i nye bolig?)
Jesu navn.

*den kristelige mand

Fader P. C. Skovgaard og Moder
Georgie Marie Louise Schouw blev viede i en
sal i boligen ved Botanisk have som afgang
led tog (Charlottensborg) i tro af salen blev den kaldtes "Stendalen".

Arnen!